

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 3 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงฝ่ายตุลาการ

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงฝ่ายตุลาการ

3. เพื่อดูว่าปัจจัยใดมีขนาดความสัมพันธ์กับการยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงฝ่ายตุลาการได้มากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นข้าราชการตุลาการและ ข้าราชการตุลาการชวกรในกระทรวงยุติธรรม จำนวน 181 คน เป็นข้าราชการ ตุลาการ 118 คน และข้าราชการตุลาการ 63 คน

ในการศึกษาการยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง ซึ่ง ได้แก่ตำแหน่งประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้น ต้น อธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกา ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล นั้น ผลการศึกษาพบว่าในจำนวน ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงทั้ง 5 ตำแหน่ง มีการยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้ บริหารระดับสูงได้มากที่สุดคือ ตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาล และรองลงมา คือ ยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาล อธิบดีผู้พิพากษาชั้นต้น อธิบดี ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ประธานศาลฎีกา ตามลำดับ และในทานองเดียวกันตำแหน่ง ที่มีการยอมรับได้น้อย ได้แก่ ตำแหน่งประธานศาลฎีกา และจะมีการยอมรับได้มาก ขึ้นตามตำแหน่งที่ลดลง

สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่ง ผู้บริหารระดับสูงนั้น พบว่า

(1) ปัจจัยด้านความเชื่อเกี่ยวกับบทบาททางเพศตามแนวประเพณีของ บุคคล สามารถบ่งบอกขนาดความสัมพันธ์ของการยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่ง ผู้บริหารระดับสูงได้ ร้อยละ 77.67

(2) ปัจจัยด้านระดับการรับรู้ความเชื่อเกี่ยวกับบทบาททางเพศตาม แนวประเพณีของบิดามารดา สามารถบ่งบอกขนาดความสัมพันธ์ของการยอมรับ สตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงได้ร้อยละ 65.34

(3) บัณฑิตด้านระดับการรับรู้ความเชื่อเกี่ยวกับบทบาททางเพศตามแนวประเพณีของคู่สมรส สามารถบ่งบอกขนาดความสัมพันธ์ของตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงได้ ร้อยละ 53.61

(4) บัณฑิตด้านระดับความเชื่อเกี่ยวกับบทบาททางเพศตามแนวประเพณีของเพื่อนสนิท สามารถบ่งบอกขนาดความสัมพันธ์ของการยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงได้ร้อยละ 45.57

(5) บัณฑิตด้านประสบการณ์เกี่ยวกับอำนาจการตัดสินใจในครอบครัวของบิดา สามารถบ่งบอกขนาดความสัมพันธ์ของการยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงได้ร้อยละ 40.55

ส่วนบัณฑิตที่ไม่พบความสัมพันธ์กับการยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงได้แก่

(1) บัณฑิตด้านประสบการณ์เกี่ยวกับบทบาทการเป็นผู้นำในครอบครัวของบิดา

(2) บัณฑิตด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อลูกชายของบิดามารดา

นอกจากนี้ยังพบความสัมพันธ์ในบัณฑิตที่อยู่นอกเหนือกรอบแนวคิดแต่เป็นบัณฑิตที่ผู้วิจัยให้ความสนใจและคาดว่าน่าจะมีความสัมพันธ์กับการยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงฝ่ายตุลาการ ได้แก่

(1) บัณฑิตด้านประเภทข้าราชการ พบว่า ข้าราชการตุลาการให้การยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงได้มากกว่าข้าราชการตุลาการ

(2) บัณฑิตด้านอาชีพของมารดาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มารดาประกอบอาชีพรับราชการจะยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงได้ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดาประกอบอาชีพธุรกิจ และอื่นๆ

สำหรับบัณฑิตที่สามารถบ่งบอกขนาดความสัมพันธ์ของการยอมรับสตรีในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงได้มากที่สุดได้แก่ บัณฑิตด้านความเชื่อเกี่ยวกับบทบาททางเพศตามแนวประเพณีของบุคคล